

Minden ilyen esetben gondoskodtam róla, hogy ezek a nyilatkozatok a budapesti sajtóban közzététessenek s mégis azt kellett tapasztalnom, hogy a hazai nacionalista román sajtó mondhatni teljesen agyonhallgatta azokat.

Felkérek tehát, hogy hívd fel erre a körülményre az

I. aradi „Romanul”

ad II. a „Gazeta Transilvaniei”

ad III. a „Telegraful Roman”

ad IV. az „Unirea”

ad V. a „Drapelul”

szerkesztőjének figyelmét, fejezd ki előtte megütközésemet a hazai románság hazafias magatartása ilyen lélekemelő jelenségeinek rendszeres agyonhallgatása felett, mondd meg neki, hogy ez nem kerülte el figyelmemet, és hogy ebből az illető lap igazi intencióira kellene következtetést vonnom, miért is elvárom, hogy jövőre kellő nyomatékkal fogják az ilyen kijelentéseket közönségük tudomására juttatni.

A napokban gondoskodni fogok róla, hogy egy összefoglaló hírlapközlemény jelenjék meg az általam most említett nyilatkozatok felől s természetesen ennek megfelelő feltűnő helyen való közlését is elvárom.

Szívből üdvözöl

igaz híved *Tisza*

D

1915 júl. 9

Hírlapi tudósítás a Brassó vármegye közgyűlésén gör. kel. román egyházi részről elhangzott „lojalitási nyilatkozat”-ról¹

Brassóvármegye közgyűlése, mint jelentettük, fegyvereink galíciai diadalainak fölemelő hatása alatt hódoló táviratot intézett a királyhoz és üdvözlő táviratot küldött *Frigyes* királyi herceg tábornagnak. A manifesztáció harmonikusan illeszkedik bele a nemzetiséglakta többi vármegye hasonló nyilatkozatainak a sorába, de mégis kiemelkedik, mert ország-világ előtt új, fényes bizonyága a királyhűségben és hazaszeretben teljes egyetértésnek, amely ebben a határszéli, Romániával közvetlenül szomszédos vármegyében a románokat a magyarokkal és a szászokkal egybefűzi. A *Mikes* Zsigmond gróf főispán elnöklésével lezajlott közgyűlésben *Saftu* Vazul görögkeleti esperes, a megye románságának legnevesebb vezére tolmácsolta a brassói románság hűségét és hazaszeretétét. *Saftu* a többek között ezeket mondotta:

Román népünknek mindenkor legszebb ékessége volt a trónhoz és az uralkodó családhoz fűződő hite és drága hazánkhoz való tántoríthatatlan ragaszkodása. Büszkeséggel állapítom meg, hogy ebben a szörnyű háborúban hazánkbeli románjaink félmilliónyi harcost küldtek a harcmezőre. Tetőpontra emelkedett azonban büszkeségünk abból az alkalomból, hogy vitéz hadseregünk ellenségeinket megverte és kikergette a szép Bukovinából és a szerencsétlen Galíciából is. És hogyne örülne szívünk annak tapasztalatára, hogy fiaink magyar és szász bajtársaikkal együtt drága életüket halálmegvételével áldozták fel édes hazánkért. Mindezekért szép megyénknek románsága nevében is kifejezést adok legmelegebb köszönetünknek és legnagyobb bámulatunknak, amellyel vitéz hadseregünk iránt viseltetünk, s arra kérem a jó Istent, hogy annak lelkesedését mindaddig ébren tartsa, amíg szeretett hazánk minden veszedelmen túl lesz.

¹ A közlemény címe és lelőhelye: *A brassói románság hazafiassága*. — Budapesti Hírlap 1915. júl. 9; 189. sz. 12. l.